

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: I. O., státního příslušníka Ukrajiny, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 2. 10. 2008, č. j. CPR-9021/ČJ-2008-9CPR-C241,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 2. 10. 2008, č. j. CPR-9021/ČJ-2008-9CPR-C241, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7760 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou jeho zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 16. 4. 2008 zastavila Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorát cizinecké policie Brno, řízení ve věci žalobcovy žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podané dne 30. 12. 2007; zjistila totiž, že dosud nebylo rozhodnuto o jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu podané dne 9. 10. 2006, a byla tu tedy dána překážka běžícího řízení ve smyslu § 48 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.).

Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítla Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, dne 2. 10. 2008 a napadené rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění uvedla, že žalobce přislíbil doplnit své blanketní odvolání, neučinil tak však. Odvolací orgán proto přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu a dospěl k závěru, že podmínky pro zastavení řízení byly splněny.

V žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu žalobce namítl, že správní orgán I. stupně pochybil, pokud jej nevyzval k doplnění odvolání: odvolání totiž nemělo zákonné náležitosti podle § 82 odst. 2 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Tento postup je v rozporu s § 37 odst. 3 správního řádu, jak potvrzuje i doktrína a judikatura. Kromě toho žalobce přinesl i věcnou argumentaci pro to, proč řízení nemělo být zastaveno (žádost ze dne 30. 12. 2007 totiž žalobce nepodal podle § 42, ale podle § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky). Žalobce proto navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na postoji vyjádřeném v napadeném rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobcův zástupce převzal usnesení o zastavení řízení dne 23. 4. 2008; rozhodnutí obsahovalo i poučení o tom, že je proti němu možné podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů od oznámení. Dne 9. 5. 2008 podal žalobce blanketní odvolání, v němž uvedl právě jen tolik, že podává odvolání proti usnesení o zastavení řízení a že je odůvodní do patnácti dnů. Dále spis obsahuje už jen napadené rozhodnutí ze dne 2. 10. 2008.

Žaloba je důvodná.

Podle § 37 odst. 2 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podle § 37 odst. 3 platí, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Žalobce ve svém odvolání identifikoval sebe jako odvolatele a označil napadené rozhodnutí, dále pak však už uvedl jen tolik, že podává odvolání a že je doplní. Nebyl zde upřesněn ani rozsah, v jakém žalobce napadá označené rozhodnutí, ani skutečnosti, které podle něj svědčí o nezákonnosti vydaného rozhodnutí nebo proběhlého řízení, a konečně nebylo ani patrné, co žalobce navrhuje. Pro případ, že v odvolání není specifikován rozsah, v němž se rozhodnutí napadá, stanoví zákon nevyvratitelnou domněnku (*Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí*); pokud však v odvolání chybí jakákoli konkretizace toho, v čem odvolatel spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, musí se správní orgán pokusit o doplnění tohoto chybějícího údaje – tedy musí odvolatele vyzvat, aby označil konkrétní důvod či důvody odvolání. Tuto povinnost má správní orgán bez ohledu na to, že odvolatel ve svém blanketním odvolání případně přislíbil, že odvolání sám doplní, a svůj slib nesplnil.

Správní orgán I. stupně tedy pochybil, pokud nevyzval žalobce k odstranění vady odvolání spočívající v tom, že nebyl uveden žádný věcný důvod odvolání (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53); jde zde o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“) – žalovaná totiž věcně rozhodla o odvolání, i když jí nebylo známo, jaké námitky by žalobce vznesl proti rozhodnutí vydanému v I. stupni. S ohledem na právě uvedené ustanovení soud zrušil

napadené rozhodnutí bez jednání a vrátil věc žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V nynější fázi řízení nebylo na místě, aby se soud zabýval věcnou správností závěrů žalované; případné žalobcovy věcné námitky musí nejprve posoudit žalovaná sama, až žalobce dostane možnost takové své námitky doplnit.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a žalovaná je tak povinna zaplatit mu náklady řízení o žalobě, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku (2000 Kč) a z odměny advokáta za dva úkony právní služby – převzetí zastoupení a podání k soudu (2 x 2100 Kč) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), včetně náhrady hotových výdajů (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem tedy 6800 Kč. Žalobcův zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna se tak zvyšuje o částku 960 Kč odpovídající dani, kterou je tento zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů. Celkem tedy žalobci náleží 7760 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. března 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková